

bejdet kan udføres langt billigere her end i Udlandet, og vi have dog set, at nuværende og forhenværende Kanonagenter have forstaaet at faa Ministeren til at gaa med til at lade dette Arbejde gaa til Udlandet. Jeg vil haabe, den højtærede Forsvarsminister vil have Kraft til at tilbagevise disse Agenter, der sikkert ville komme, saa snart de se, at disse Love ere vedtagne. Det er ogsaa i den Skrivelse, Udvalget har modtaget, stillet i Udsigt, at det havde saa forfærdelig Hastværk med noget af Arbejdet, at naar det skulde blive færdigt i rette Tid, var det nødvendigt at gaa til Udlandet. Jeg tror slet ikke, det har Hastværk med at faa gennemført dette, der er sikkert Tid nok til at lade Arbejdet udføre her, og jeg vil haabe, at naar vi endelig skulle ud med disse mange Penge, maa de komme danske Arbejdere og dansk Industri til gode.

Slengerik: Jeg skal bestræbe mig for, at vi kunne faa sluttet hurtigst muligt. (*Halsted:* Hør, hør!) Ja, jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem nødig vil have, at vi fra vor Side tale mere end højt nødvendigt, for vi tale saa overbevisende, at alle ere enige med os.

Jeg vil kun gøre en lille Bemærkning til den højtærede Konseilspræsident. Jeg vil nemlig rage lidt i Køkkenmøddingen. Der er en af hans Udtalelser, som jeg finder saa klar og saa betegnende for den Stilling, han indtog for en Snes Aar siden, at den absolut bør drages frem fra vor Side. Der er ikke noget som helst Omsvøb, ikke nogen Udpyntning, ikke noget særlig oratorisk ved den, men kort og godt siger denne Udtalelse, hvordan den højtærede Konseilspræsident stod den Gang. Det var i 1876. Ja, undskyld, det er jo lang Tid siden, men jeg synes, at Udtalelsen er saa god alligevel; den har, til Trods for den lange Tid der er gaaet, beholdt saa meget skarpt og klart ved sig, det er ikke gaaet væk, medens den laa i Køkkenmøddingen mellem saa mange andre rare Ting, og da den kendetegner vort Standpunkt, vil jeg gerne fremdrage den. Det er en Udtalelse, fremsat ved første Behandling af Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarets Fremme, og den lyder saaledes: „Mit Standpunkt er: Ingen Fæstningsværker omkring København enten fra Landsiden eller fra Søsiden“. Se, det er en smuk Udtalelse, det er akkurat det samme Standpunkt, som vi staa paa den Dag i Dag. Jeg kan derfor ikke forstaa, at den højtærede Konseilspræsi-

dent forleden kunde hævde, at han med de Forslag, hans Regering fremsætter, er i Overensstemmelse med Venstres Fortid, han er det i alt Fald ikke med sin egen. Nu kan den højtærede Konseilspræsident jo nok sige: Ja, det var den Gang, men nu staaer jeg anderledes. Ja, den højtærede Konseilspræsident staaer anderledes, men hvor længe bliver han nu staaende paa det Standpunkt, han staaer paa i Øjeblikket. Det havde maaske været rigtigere, om den højtærede Konseilspræsident i 1876 havde været saa forudseende, at han havde sagt til Højre, eller hvem det nu ellers var: Saaledes staaer jeg ganske vist nu, jeg vil ingen Fæstningsværker have omkring København, hverken til Landsiden eller Søsiden, men hav Taalmodighed, det varer ikke saa længe, saa forandrer jeg Standpunkt, og saa staaer jeg saadan, at jeg vil godt have Befæstningsværker, til Søsiden i alt Fald. Vilde det saa ikke have været i god Konsekvens, om den højtærede Konseilspræsident, der nu staaer og taler, som han taler til os i disse Dage, sagde til Højre: Ja, det er rigtigt, nu staaer jeg saadan, at jeg kun vil have København befæstet til Søsiden, jeg lader nok Landbefæstningen være i 10—12 Aar, men det er ikke værdt, I forhaste jer, naar der er gaaet nogle Aar, har jeg nok forandret Standpunkt igen og slugt Befæstningen til Landsiden ogsaa. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om den højtærede Konseilspræsident tog det Standpunkt, saa var man nogenlunde i Forvejen paa det rene med, hvor man skulde finde ham.

Jeg takker den højtærede Forsvarsminister, fordi han gav mig den Oplysning om, hvad Regeringsforslagene ville andrage i Udgift paa Finanslovens §§ 22 og 23 I. Den højtærede Forsvarsminister kom til det Resultat, at de vilde kræve en Udgift paa 22,099,000 Kr., det var jo et rundt Tal; den højtærede Forsvarsminister mente, at ganske nøjagtigt kunde Tallet ikke opgives. Jeg vil gerne bruge den højtærede Ministers Tal til en Sammenligning. Jeg havde bedt om at faa dem rene og klare, og jeg fik dem ogsaa rene og klare. Jeg forudsætter selvfølgelig, at de ere rigtige. Forleden havde jeg anstillet en Sammenligning, hvor jeg havde hævdet, at Regeringsforslagene vilde blive ikke saa lidt dyrere end Kommissionsforslaget. Jeg nævnede ca. 800,000 Kr. Dette imødegik den højtærede Forsvarsminister meget bestemt og i ret skarpe Udtryk, han stod og spekulerede over, om jeg virkelig, naar jeg havde siddet saa længe i Forsvars-